

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt quadam vice Ministri meritis Deus potum suis amicis auxerit. Capvt
XLIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

impressit cordi penitus, moxq; cum adoleſcēte carmen illud ad finem vſq; decanauit, in ſum dum ſic ardenti flagraret amore, libidinofitius eſt, inuenitq; dextram manū ſuā qdī imposicam, vtī eam illius adiuandi enī ſub illa impetuosa agitatione collocauit.

*Vt quadam vice Miniftri meritis Deus potum
ſuis amicis auxerit.*

CAP VT XLIV.

Quodam tempore lōgiori itinere niti fatigatus Minister, ſerō in extero quod loco ad Inclusorium venit, vbi ea nocte hospitio vti constituerat. Cūm autem nequa pago, neque in Inclusorio vinum eſſet, hunc quædam virgo lagunculam vino plenam habere affirmauit. Sed quid ea eſt, inquit, inter tantos? Nam plus minis viginti ibi abierunt homines pij, cum alijs qui eo confluxerant, adire cupientes Miniftri concionantem. Adiuit autem Minister proferri lagunculā, & mēſa imponi. Quo facto, rogarabant eum ut illi biberentur. Nediceret. Fecit ille in omnipotenti virtute lutiferi nominis I E S V, primusque ipſe imbabit, eo quod ſitiret ex itinere: præbuide iam alijs, qui inde omnes biberunt. Reportabatur autem publicē in mensam laguncula ceteris cernentibus, nec quicquam infundebant vel aquæ, vel vini, quod nullum ibi erat aliud iterumq; atq; iterum ex eadem bibeant laguncula: sed quia vehemens eos tenebat defiderunt audiendi verbum D E I, diuinitum illud mirabile.

Ioan. 6.

Miniftri be-
nedictione
vinum aug-
etur.

culum nemo aduerterebat. Tandem vbi ad se redierunt, Deique potentiam in illius vini augmentatione perspicue depræhenderunt, laudabant Deum, & id miraculi sanctitati Ministri assignare volebant. Quod ille nulla ratione ferens, ait: Non est filij, quod me huius rei authorem putetis: sed omnipotens Deus casta hanc hominum sodalitatem pro ipsorum piæ fide & corporali & spirituali potu recreavit.

*De quibusdam afflictis hominibus singulari fide
Ministro deuinctis.*

CAPUT XLV.

Erant in urbe quadam duæ haud medicis sanctitatis personæ, Minister familiares, quæ tamen secundum spiritum diversa admodum ratione traherentur. Altera erat celebris apud homines existimationis, diuinæq; affluebat suauitate. Altera nullius erat nominis Deusque perpetuis eam exercebat afflictionibus. Vtraque autem mortua, nosse cupiebat Minister quam dispar earū esset præmium in illa futura vita, quandoquidem tam dissimili hic vixissent modo. Itaq; mariæ cuiusdam diei apparuit ei illa celebris opinionis, dixitq; se etiamuum in purgatorijs retineri locis. Illo interrogante, quid fieri posset: Respondebat se nullam aliam ob culpam id perpetrati, quam quod ex illa sui existimatione quedam eius animo spiritualis superbia obrepississet, cui non satis celeriter restiterat: at tamen poenam eius breui finiendam. Altera quæ hic abiecta & de-

R_e pressa